

nibble.

2017/02

Kakskyt kaks ja nelkyt viis.

Tampereen TietoTeekkarikilta
nibble@tietoteekkarikilta.fi

Toimitus

Liisa Ojaniittu
Jussi Kekki

Taitto

Noora Pirttilahti

Painosmäärä

30

Kannen kuva

Veli-Matti Korpelainen

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Peejiin palsta	4
OletTEKin täällä!	7
Titeenit 2017	8
Jukan seikkailut	14
Suuri piimävertailu	15
Matkailu avartaa!	18
Vähän juttua Sohvista	22

Oulun titeenireissun innoittamana valitsimme vuoden toisen lehden teemaksi numerot. Wikipedia kertoo numeroista seuraavasti: Numerot ovat merkistön merkkejä, joita voidaan käyttää joko lukujen tai numerosarjojen ilmaisemiseen.

Jotkin luvut, joita numerot ilmaisevat, tuntuvat esiintyvän yleisemmin kuin toiset. Siksi päätinkin tutkia asiaa ja miettiä, mitä asioita, joita on näiden yleisten lukujen verran.

Lista asioista joita on 3: Kolmen tähden Jaloviinassa on 3 tähteä, galaksityyppäjä on 3, sadussa Kolme pientä porsasta on 3 porsasta, Sigmund Freudin mukaan psyykkeessä on 3 osaa, Aku Ankalla on 3 veljenpoikaa, Alexandre Dumas'n kirjassa Kolme muskettisoturia on 3 muskettisoturia, meidän äitillä on 3 tytärtä, Keskimaassa haltioille taottiin 3 valtasormusta ja Kolmivelhturnajaisiin osallistuvia kouluja on 3.

Lista asioista joita on 7: Volde-mort teki 7 hirnyrkkiä, Lumikki asui 7 kääpiön luona, Digimonissa valittuja lapsia oli 7 (myöhemmin selvisi, että heitä olikin 8), Arkkienkeleitä on 7, Keskimaassa kääpiöruhtinaille taottiin 7 valtasormusta, kuolemansyntejä on 7, viikossa on 7 päivää, veljeksiä on

7 Aleksis Kiven kirjassa seitsemän veljestä ja Weasleyn perheessä on 7 lasta.

Lista asioista joita on 12: Jeesuksella oli 12 opetuslasta, Jaakobilla oli 12 poikaa, vuodessa on 12 kuukautta, horoskooppimerkkejä on 12, TTY:llä on 12 kilttaa ja kellotaulussa on 12 lukua, mutta vain 9 numeroa.

Siinähan tuli listattua asioita. Kuvassa minulla on kaksi kakkosta, koska myös 2 on kiva luku. Hyvää kesää ja hyviä tenttiviikkoja ja toivotavasti saatte hyviä numeroita!

Rakkaudella päätoimittaja

Liisa Ojaniittu

Peejiin palsta

Kuva: Veli-Matti Korpelainen

Numerorikasta wappua kaikille! Tätä kirjoittaessa se ei ole vielä alkanut, ja lukiessasi tätä se taitaa olla jo ohi. * Seuraavassa lista asioista, joita killassa ja maailmassa tapahtuu.

6. RyTTYyntyminen: TiTestä tulee ry. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tulevaisuudessa rakkaan ylioppilaskuntamme lisäksi pääsemme nuolemaan myös patentti- ja rekisterihallituksen ahteria. RY:nä meistä tulee oikea oikeushenkilö, mikä mahdollistaa monenlaista: meidät voi haastaa oikeuteen ja lomaosakkeen hankkiminen Bahamalta on aiempaa helpompaa. Verottaja ehkä ottaa meidät helpommin hampaisiin, mutta onneksi rekisteröidyn yhdistyksen hallitus ei niin herkästi joudu toilailuistaan henkilökohtaiseen vastuuseen.

22. Tampere 3. T3 on kuin vaihdevuodet: edessä vääjäämättä, ja vaikka se ei oikein houkuttele, kuulemma jälkeensä

voi myös olla ihan kiva elämä jäljellä. Tosin päinvastoin kuin vaihdevuodet, T3 saattaa parhaimmillaan lisätä syntyvyyttä poikkitieteellisten sukupuolten kohdatessa. Tampere 3 -hengessä TiTe on tänä keväänä solminut suhteita TAMK:n SOURCE-kerhoon, joka on noin vuoden vanha tietotekniikan opiskelijoiden ainejärjestö TAMKissa. TiTe-SOURCE-Luuppi-yhteistyötä onkin varmaan luvassa.

45. Wappukrapula. Hyvästä darra. Kestoltaan se on noin kolme kuukautta. Tätä varten teekkareilla on kesäloma, jonka aikana darraa ehtii rauhassa parannella. Hyväksi havaittuihin toipumiskeinoihin kuuluu töiden paiskeminen perämetsässä, kylmässä järvessä lilluminen sekä kiltauoneella (siis etunurtsilla!) grillaus.

* Palautetta pikkuriikkisen myöhästyneestä lehdestä saa lähettää taittajalle osoitteeseen PL 347, 33101 Tampere 10

Jouluisin tunnelmin
Pjäma

nibble.

2017/02

CYBERCOM
GROUP

We are looking for Makers of Tomorrow

#JAVA #IOT
#KONEÄLY
#KAPA #CLOUD
#MAKERSOFTOMORROW

career.cybercom.com

<https://goo.gl/ZXxkse>

APPLY!

Passionate for cars and software?
JOIN THE REVOLUTION!

Looking for Linux compatible SW Developers

Olet **TEK**in täällä!

Roope tässä terve ja **ihanaa**, että tavoitin sinut!

Toimin Tampereen TietoTeekkarikillan TEK-kiltayhdyshenkilönä eli minuun voi olla yhteydessä kaikkiin TEKiin liittyvissä kysymyksissä.

"Mikä ihmeen TEK?"

TEK eli Tekniikan akateemiset on diplomi-insinöörien ja arkkitehtien etu- ja palvelujärjestö. Minun lisäksi opiskelijoita on lähes kolmasosa jäsenistä.

"Ei mulla ole varaa mihinkään lahjotuksiin!"

Ei hätää! TEKin jäsenyys on opiskelijoille täysin ilmaista ja se takaa kaikki täysjäsenten edut. Opiskelijat ovat merkityksellisiä TEKille ja juuri sinut otetaan huomioon päätöksenteossa. Sinä olet arvokas!

"Ilmaisia etuja!?"

Kyllä! TEK tarjoaa monenlaista tukea työnhakuun ja työsuhteisiin. Esimerkiksi joka vuosi julkaistava Teekkarin työkirja takaa täydelliset vinkit ja niksit kesätöiden hakuun. Kesätyöt kelpaisi varmasti? Kyseisestä opuksesta löytyy myös mm. ajantasaiset ja jokaista opiskelijaa miellyttävät palkkasuosituksset. Jos pahoitat mielesi työnantajan kanssa, on TEKin lakimiehet käytettävissäsi veloituksetta. Lue Teekkarin työkirjaa ja ota niksit talteen!

"Kuitenkin joudun työttömäksi!"

Älä huoli! TEKin jäsenenä voit jo opiskeluaikana varmistaa valmistumisen jälkeisen työttömyysturvan liittymällä IAET-kassaan. Kassaan liittyminen on vapaaehtoista ja vuosittainen jäsenmaksu pyörii sadan euron hujakoilla. Työssäoloehto täyttyy, kun koko opiskelujen aikana olet yhteensä 26 viikkoa töissä. Töiksi lasketaan minkä tahansa alan hommat. Kun kesätöitä löytyy, älä jää pohtimaan vaan liity ihmeessä!

Eikä tässä vielä kaikki! Lisäksi jäsenenä sinulla on mahdollisuus lukea jäsenlehteä ja pääset nauttimaan monista alennuksista. TEK tukee meitä opiskelijoita monin eri tavoin ja mahdollistaa monien mahtavien tapahtumien järjestämisen opiskeluvuosien aikana. Ei hassumpaa vai mitä?

Lisätietoja voi lueskella esim. tek.fi/opiskelijat ja liittyminenkin on tehty todella helpoksi ja se onnistuu vaivatta osoitteessa tek.fi/liity. Olkaa yhteydessä minuun jos TEKin pahoitatte mielenne!

Kiitos ja hyvää päivänjatkoa!

Toim. huom. Kyllä, juttu on sama kuin viime numerossa. TEK-kiltayhdyshenkilömme kirjoitti niin erinomaisen tekstin, ettei yksinkertaisesti voinut enää kirjoittaa uutta.

Roope Pihlainen

TEK-kiltayhdyshenkilö
tek@tietoteekkarikilta.fi

Titeenit 2017

Teksti ja kuvat: Jussi Kekki

Päivä 0:

Torstaina järjestettiin Tampereella pre-titeenit. Pre-titeeneillä oli mukana taistelijoita Otaniemestä, lappeen Rannasta ja turusta.

Ensimmäisessä lajissa pelattiin jumppapalloilla golfia, jokainen kaupunki sai potkaista palloa tiettyä kohdetta kohti. Reikiä oli kaksi. Seuraavana lajina oli viinaa vai vettä. Tampere voitti ylivoimaisesti pre-titeenit.

Lajien jälkeen lähdettiin keskustaan boomareiden klubi viisiseiskan. Siellä oli mahdollisuus pelata mukavaa seurapeliä nimeltään beerpong. Futurice oli myös mukana ja järjesti pientä ohjelmaa. Hauskaa oli. Lopulta oli aika suunnata kotiin (tai minne kukakin päätyi) nukkumaan muutamaksi tunniksi ennen aamun lähtöä.

Päivä 1:

Puhelin soi, vastaan siihen.

”Miten meinasit nää etiketit sotasimakanistereihin?” ääni puhelimesta kysyy.

”Vaikka teipillä, mitä helvettiä kello on?” kysyn takaisin.

”8.42”

Kiitän, kiroan ja suljen puhelimen. Nyt on kiire, voi helvetin helvetti.

Allekirjoittaneen parkkeerattua autonsa Sähkökillan eteen ja lahjottuaan jonkun hoitamaan sen laillisemmalle parkkipaikalla ja päästyään

viimeisenä bussiin matka pääsi vihdoin alkamaan.

Kello oli hyvinkin aamu, ja bussin tunnelma oli väsynyt ja odottava. Muutaman kaljan jälkeen tilanne kuitenkin parani ja moraali oli korkealla.

Matkalla moraalia kohotettiin muun muassa nokkahuilun ja XQ-levyn voimin (heikoimpien harmiksi).

Aamulla olin ahkera ja menin tunniksi myyntipäivystämään kiltahuoneelle. Saavuttuani kiltaan herätin muutaman nukkuvan taistelijan joukon. Tämän jälkeen tein päivän ensimmäisen ginitonicini. Suoritin nopean kiltahuoneen siistimisen ja pääsimme matkaan. Matka sujui hauskasti takapenkillä juoden GT:tä. Matkalla pysähdyimme muutaman kerran ja eräällä pysähdyksellä matkaamme liittyi eräs pieni vihreä menninkäinen, anteeksi siis MAAHINEN.

Perille päästyämme (ja kun viimeinen taistelija oli saanut vessaan vessapaperia) oli aika siirtää tavarat majoitukseen. Tässä vaiheessa taisteleva osasto oli kohottanut moraaliaan jo merkittävästi. Tämä näkyi joidenkin taistelijoiden toiminnassa sodanjulistussitsien aikaan.

Osa taistelijoista pääsi sodanjulistussitsseille. Suuri osa paikalla olevista taistelijoista oli jo hieman nauttinut tunnelmaa nostattavia juomia, osa enemmän osa vähemmän. Eräs

Kuvassa
ensimmäisen
päivän sitsit.

taistelija yritti päästä avecikseni, mutta hänet talutettiin pois, sillä hän ei ollut ilmoittautunut sitsseille. Sitsit alkoivat, oli juomaa, ruokaa ja laulua. Eräessä vaiheessa sitsejä Oululainen taistelija tuli tuomaan minulle viinapullon, sillä olin kuulemma sitsien opiskeluvuosilta vanhin nainen. Seuraavaksi heilutin servettiäni seremoniamestarille ja häivyin vessaan saamani viinapullon kanssa. Perässäni vessaan tuli joukkotaistelijoita ja joimme pullon tyhjäksi. Ei voi muuta sanoa kuin että hauskoja nämä Oululaisten perinteet.

Sitsit loppuivat jossain vaiheessa, jonka jälkeen jatkot jatkuivat samassa paikassa. Tällöin myös muita taistelijoita oli tullut paikalle. Jatkot kuluivat mukavien seurapelien ja saunomisen merkeissä.

Kun tämä eksynyt taistelija oli saatettu takakomentopaikalle (CAIO), hän istui(?) pöytään lepäämään. Henkilökuljetus onnistui.

Caiosta ei hirveän koherentteja muistikuvia epäonnistuneen kansanousun lisäksi valitettavasti ole, mutta pieni operatiivinen osasto päätyi kuin päätyikin sitsien parvelle tarkkailemaan tilannetta.

Päivä 2:

Sota, sota ei muutu koskaan. Vettä, nyt sitä vettä. Henkilövahinkoja ei tiedossa, sijainti tuntematon. Pikaisen

tiedustelun perusteella sijaintimme on paikallinen yläaste joka toimii majoituksenamme ja taktisena komentopaikkanamme. Sotajoukko alkaa heräilemään kauniisiin ja hyvinkin numeraalisiin sointuihin.

Pikaisen valmistautumisen jälkeen siirryimme teekkaritalolle aamiaiselle. Löysimme myös bussiin unohtuneen sotasiman, päivän ensimmäinen voitto. Suoritettuaamme aamiaisen joukkomme suuntaa eturintamalle kohti ensimmäistä lajia joka sijaitsee Oulun yliopiston vieressä. Kuulemma eräs taistelija olikin herännyt täältä, kävellyt takaisin pääjoukon luokse, ja joukun mukana siirtynyt takaisin. Ihailtavaa sisua.

Ensimmäinen laji oli kyykkää sähkö- ja elektroniikkaromulla. Mutta sitä ennen täytyi tyhjentää laatikollinen 1-olutta. Meidän edustuksemme oli selvästi nopein, vaikkakin vastalauseita herätti jo juodun oluen maahan päätyminen toistuvasti.

Lajin voitto oli selkeä, eikä vastalauseita tullut vaikka yleisö aika-ajoin olikin hieman VaaraVyöhykkeellä.

Toisesta, kolmannelta ja neljännestä lajista ei kirjoittajilla ole muistikuvia. Itse ainakin olin häääämässä muuta lajien ajan. Esimerkiksi pelaa-
massa beerpongia, hakemassa kaupasta piimää ja saunomassa.

Viimeinen titeenilaji olikin ➤

Titeenilajit olivat
jännittäviä,
mielenkiintoisia ja
mukaansatempaavia.

sitten perinteisesti juomapeli. Oulun juomapelin kulku jäi kuitenkin kirjoittajalle ja 90% muusta yleisöstä hyvinkin epäselväksi muutenkin kuin päihety mystilan takia. Mutta ilmeisesti sen voitti lappeen Ranta. Tampere ei kokenut tietääkseni henkilövahinkoja, toisin kuin lappeen Ranta.

Paluumatkalla kerroimme sotatarinoita bussin mikrofoniin edeltävistä reissuistamme, jonka seurauksena bussikuski joutui hiljentämään vauhtiaan että pystyi naurultaan keskittymään tiehen. Kiitos ”Neiti Etsivälle” siitä että melkein tukehduin juomaani.

Kirves:

Operatiivinen osasto Caiosta oli saapunut teekkaritalolle aikeinaan sosialisoida sitsit. Tämän epäonnistuttua jäimme seuraamaan tilannetta parvelle ja huomasimme Titeenikirveen sitsitilan nurkassa. Teimme pikaisen suunnitelman ja aloimme odottaa tilaisuuttamme.

Tämä tilaisuus meille suotiin kun koko sitsikansa poistui hetkeksi ulos, jättäen ainoastaan arkkitehtipiskelijanakkilaiset siivoamaan

sitsipöytiä. Suunnitelma oli jo viime vuodelta tuttu ”Näytä siltä että tiedät mitä teet ja kanna kirves ulos”. Kaksi meistä lähti hakemaan kirvestä tervehkien nakkilaisia matkalla, samaan aikaan kolmannen avatessa takaovea ja tiedustellen maastoa.

Kirves saatiin ilman suurempia ihmettelyjä ulos, minkä jälkeen hauzasimme sen läheisen parkkipaikan lumikasaan.

Seuraavaksi kävimme pikaisen keskustelun puheen- ja matkanjohtajiemme kanssa kirveen kohtalosta joka meni jotakuinkin näin:

”Meillä on kirves, mitä nyt?”

”...taas? :D”

”Odottakaas hetki kun soitan yhden puhelun”

Lyhyen odottelun päästä Teekkaritalon eteen kurvaa taksi jonka kyytiin kirves ja me ahtaudumme, ja matka kohti Oulun keskustaa alkaa. Välisijoituspaiikkana toimi tällä kertaa matkanjohtajan siskon kaverin asunto. Taksikuskin eikä siskon kaverin ilmeet eivät pettäneet taaskaan tuodessamme useampikymmenkiloisin kirveen esiin.

Tänä vuonna hissi toimi.

Kirves noudettiin sunnuntaiaamuna ja sijaitsee jutun kirjoitushetkellä TiTen kiltahuoneella. ✖

WHY STUDENTS SHOULD PICK SOLITA?

We asked two of our software developers and students themselves, Anniina and Niko, why they enjoy working at Solita.

WORKING ALONGSIDE STUDIES IS MANAGEABLE

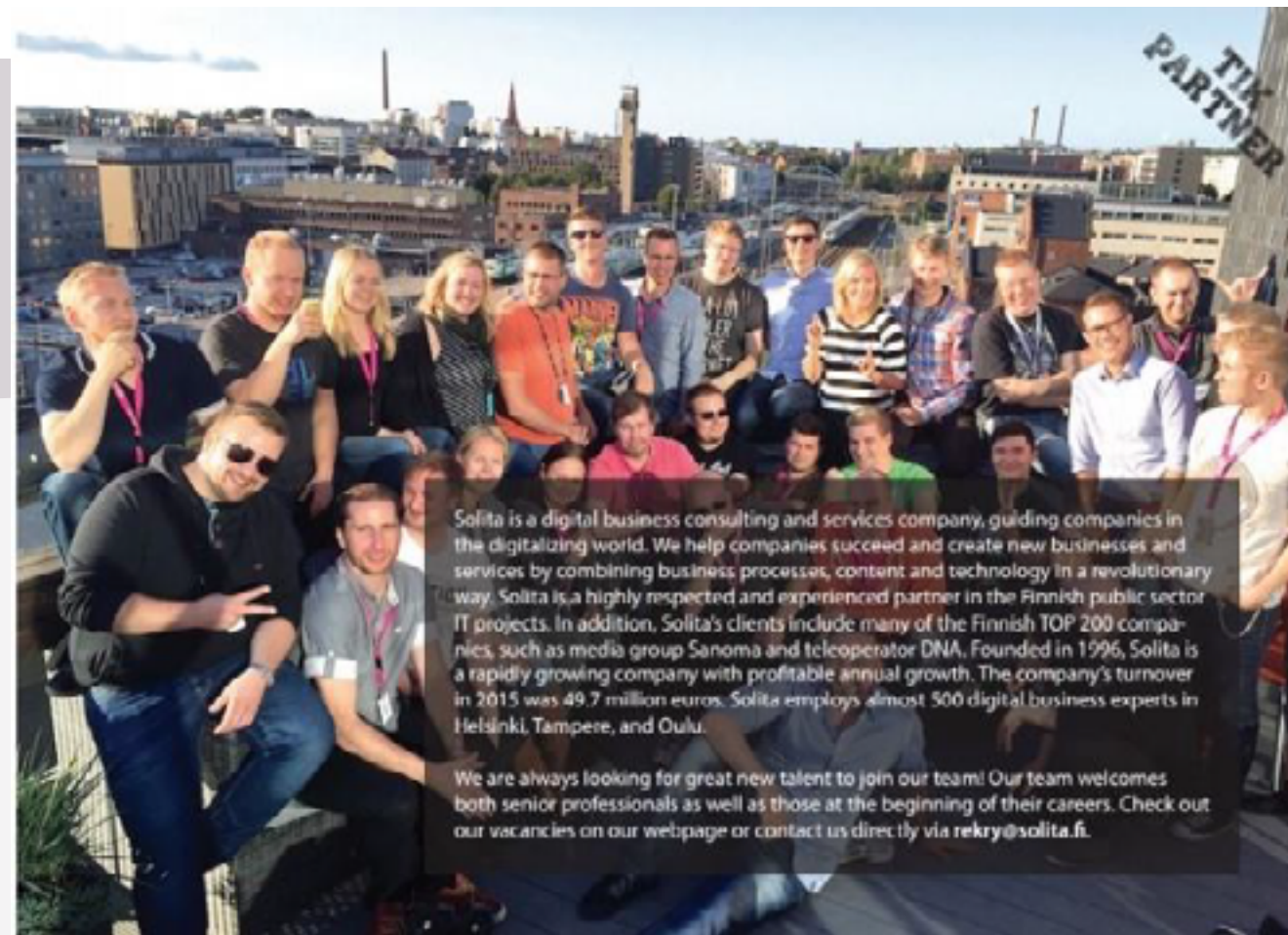
Niko joined Solita as a part-time summer employee in the spring of 2014 and Anniina joined the team in the autumn of 2016. Both currently work in the same project, in one of Solita's long term public sector projects. Anniina and Niko say that the reception at Solita was warm and welcoming. In addition to working at Solita, both Anniina and Niko study computer science at the University of Helsinki. Combining and scheduling studies and work has seemed relatively easy so far. Anniina says that the best thing about Solita is its people and the fact that everyone can genuinely be themselves.

THE APPEAL OF SOLITA IS IN THE ACTIVE CORPORATE CULTURE THAT ENCOURAGES A COMMUNITY SPIRIT AND SELF-DEVELOPMENT

The sense of community spirit among the team is maintained through various kinds of events and clubs, such as regular after-work get-togethers. According to Niko, everyone is continuously encouraged to develop their own skills.

In the future, Anniina would like to develop her skills in data science, while Niko would want to grow into the role of a team manager. Neither wants to stop programming altogether. Both have learned that it's better to do what you are interested in, rather than focusing on what you are good at. Focusing on what you are interested in, can open up entirely new opportunities that you may never have even thought of before.

For more information about working at Solita, see <https://www.solita.fi/en/blogs/>

Solita is a digital business consulting and services company, guiding companies in the digitalizing world. We help companies succeed and create new businesses and services by combining business processes, content and technology in a revolutionary way. Solita is a highly respected and experienced partner in the Finnish public sector IT projects. In addition, Solita's clients include many of the Finnish TOP 200 companies, such as media group Sanoma and teleoperator DNA. Founded in 1996, Solita is a rapidly growing company with profitable annual growth. The company's turnover in 2015 was 49.7 million euros. Solita employs almost 500 digital business experts in Helsinki, Tampere, and Oulu.

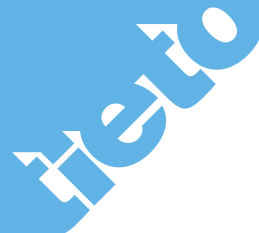
We are always looking for great new talent to join our team! Our team welcomes both senior professionals as well as those at the beginning of their careers. Check out our vacancies on our webpage or contact us directly via rekry@solita.fi.

A new perspective on a job?

A job can be just a job. Or, it can be a chance to make a difference. At Tieto, you can create new IT solutions that benefit not just our customers' businesses but all of society.

See more:

tieto.com/careers

QUIT HORSING AROUND

Join Reaktor

Forget unicorns – we'd much rather work with real human beings.
Don't be ready. Be curious to learn. Apply today.

reaktor.com/careers

Jukan seikkailut

Teksti: Elias Meyer ja Valtteri Tastula

Tämän vuoden Titeenit oli ja meni. Näin fuksina tapahtuma kaikine käänteineen iski kovaa ja sytytti palavan halun lähteä mukaan myös tulevina vuosina. Jukka oli koko ajan menossa mukana ja pääsi kiertelemään jopa paikallisia baareja.

Jukan läsnäolohan oli vain positiivinen asia ja hänen seurastaan pääsivät nauttimaan niin paikalliset pubiruusut kuin tietoteekkarit ympäri Suomea. Ja kuten aina, Jukkaa yritettiin vikitellä toisten tietokiltojen matkaan. Varastamisyritysten yhteydessä syntyi kuitenkin aina turhaa mielipahaa: useamman fuksin yöunet tuhoutuivat, muutaman jallupullon korkki halkesi ja yritykset olivat pettymys toisen perään. Ainoa kunnollinen suoritus aiheuttikin sitten porttikiellon ABC:lle.

Kotimatka Oulusta oli alkanut, luulimme Jukan olevan jo turvassa hyökkäysyrityksiltä. ABC Hirvaskaalla kuitenkin kohtasimme Otaniemeläiset vielä kerran; hekin olivat pysähtyneet syömään.

Tilasimme hampurilaiset ja istuimme pöytään syömään, Jukka istui vieressämme. Sivusilmällä huomasi erään luihun, tuntemattoman

soturin lähestyvän Jukkaa. Huomautin Valtteri Tastulalle äänekkäästi Jukan olevan vaarassa. Soturi otti Jukan ja lähti vikkelästi ulko-ovia kohti. Lähdin juoksemaan soturin perään, Tastula perässäni. Onneksemme liuku-ovet ovat hitaita avautumaan ja soturi joutui hidastamaan niihin. Saavutin Jukan sekä soturin ja sain Jukasta tukevan otteen. Ovien avauduttua soturi veti Jukan ja minut tuulikaappiin jossa Tastulakin sai Jukasta kiinni ja hyppäsi hänen päälleen. Soturi tajusi tilanteen toivottomuuden suorittaen taktisen vetäytymisen.

Tyytyväisinä puolustukseen adrenaliini edelleen koholla otimme Jukan kantaan ja ajattelimme palata syömään. Liuku-ovien takana odottikin kiukkuinen myyjä, keski-ikäinen nainen, osoittaen ulos käskien poistumaan. Hän ei ilmeisesti arvostanut sisällä juoksentelevia tekkareita. Emme jääneet selittelemään vaan poistuimme rauhallisesti pyytäen nopeasti anteeksi tapahtunutta.

Ulkona alkoi harmittaa kun ruuat olivat jääneet sisälle mutta onneksi taistelutoverini toivat ruoat minulle ulos ja söin ne bussissa. ✕

Suuri piimävertailu

Calvadospiimä:

Qike: 3/5 Kerrostuu mukavasti, joten toimisi drinkkinä. Saisi olla makeampi. Ryypättävä, mutta en tilais baarista. Ihan ok.

lisbe: 2/5 En osaa oikein sanoa tästä mitään. Juotavaa, mutta aika mitänsanomaton.

kekki: Mielenkiintoinen tuoksu. Jälkimaku on paha, mutta muuten hyvää.

Tallu: Ei maistu kuin piimältä.

Rommipiimä:

Qike: 1/5 Kuin Unicumpiimää, jonka olisi oksentanut kerran. Ei, ei.

lisbe: 2/5 Ei kovin hyvää.

kekki: 4/5 Rommin pehmeä maku ja piimän täyte-
läisyys kohtaavat. Aika seikkailu.

Tallu: Piimä pilaa Morganin.

Jallupiimä:

Qike: 4/5 Jallupiimä on hyvää.

lisbe: 3/5 Onhan tämä edelleen hyvää.

kekki: Nämä kaikki näyttävät aivan samalta.

Tallu: 1/5 En tykkää tästä vieläkään.

Minttupiimä:

Qike: 1/5 Ei.

lisbe: 4/5 Oikein maistuvaa.

kekki: 3/5 Aika outo.

Tallu: 4/5 Piimästä.

Supsu: 3/5 Vähän niin kuin Pepsodent.

Unicumpiimä

Qike: 1,5/5 Ferramainen maku, kuin kerran juotu ferra.

lisbe: 3/5 Vaatii sekoittamisen, muuten ihan kelpo.

kekki: Ei arvostelukelpoinen.

Tallu: 1/5 Ei hyvää.

Supsu: Leijonapastilli, joka ei lopu koskaan. "Eihän tää edes ole pahaa."

Munalikööripiimä:

Qike: 4/5 Yllättävän hyvää, erittäin hyvää, tasapainoinen, toimisi shottina.

lisbe: 5/5 Nam!

kekki: 4/5 Tosi makea, jos joisin alkoholia, joisin uudestaan.

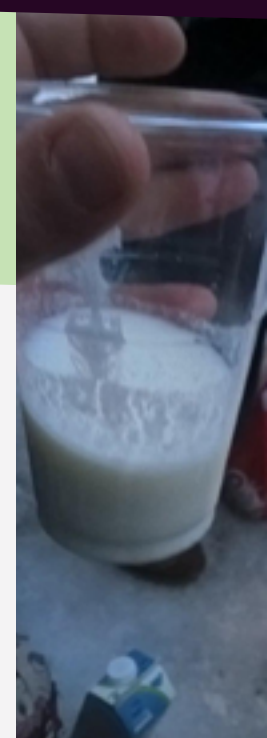
Tallu: 5/5 Vaniljakastike.

Supsu: Kuin vaniljakastiketta joisi.

Kasaripiimä:

Kasaripiimää maistoimme kekin kanssa titeeneillä. Molempien mielipide tästä juomasta oli, että ei. Tästä seuraa kuolema.

Maistelujen tulokset olivat siis aika selvät. Perinteinen jallupiimä piti pintansa, mutta yllättäjäksi nousut munalikööripiimä voitti vertailun selvästi. Tätähän voisi juodakin joku päivä uudemman kerran! ✕

WE ARE A MODERN DIGITAL
COMMERCE SOLUTION PROVIDER

You'll have 530 colleagues.
Apply now for new and fresh challenges!

1.1.2016

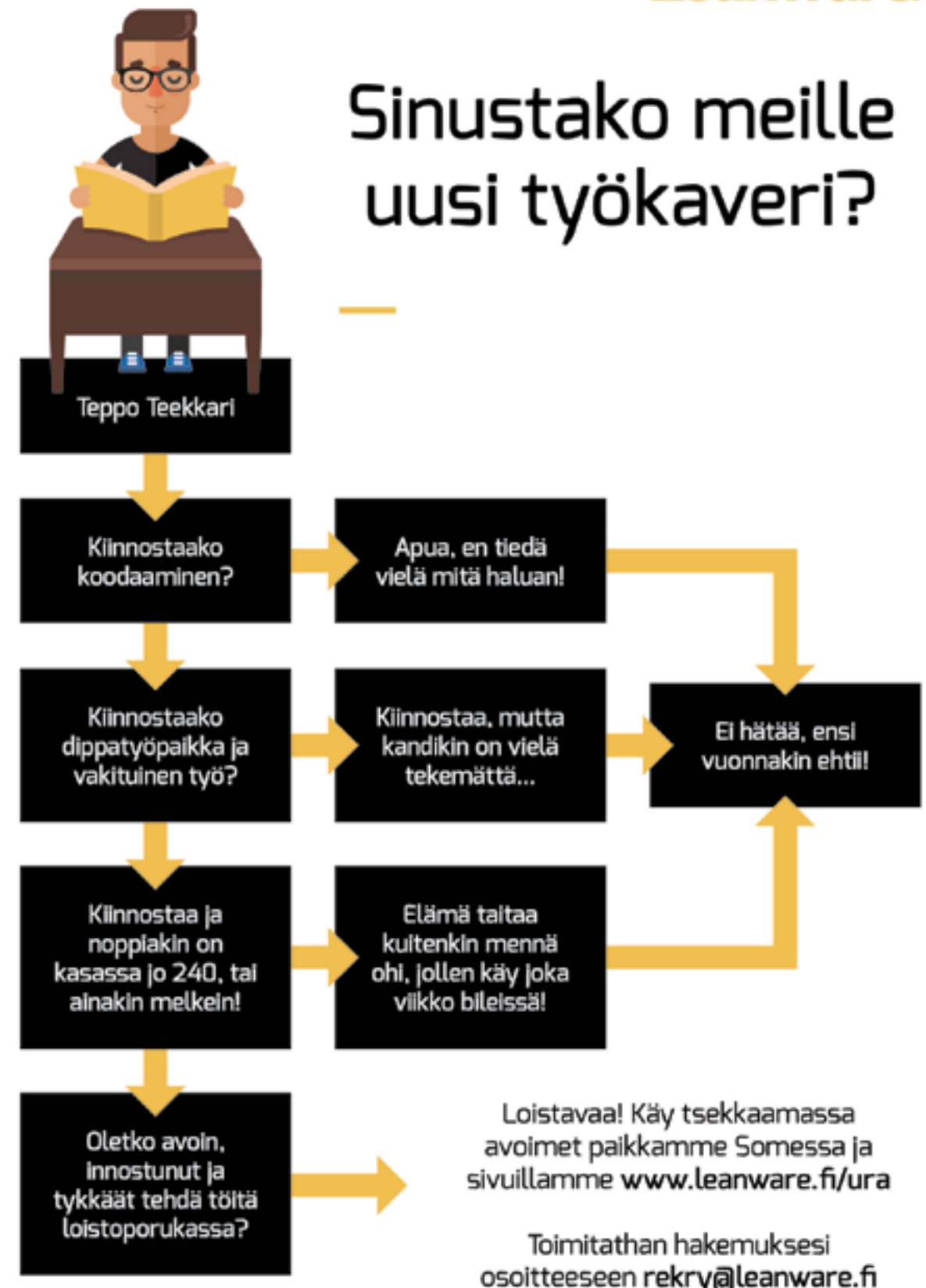
SOLTEQ + descom = #newsolteq

solteq.com

descom.fi

Leanware/

Sinustako meille uusi työkaveri?

Matkailu avartaa!

Kuvat: Marija Radulovic, Martin Konpan ja Paulina Stochel

Milloin onkaan paras mahdollinen hetki kirjoittaa artikkelia Nibbleen tai Sähkösanomiin? Silloin kun olet räittäväsynyt hurjan viikon jälkeen ja satut heräämään Finnairin paluulennolta Slovenian Ljubljanasta. Uni ei jostain syystä tule uudestaan ja muistot reissuista palaavat jälleen mieleen. Vietin juuri yhden elämäni parhaista viikoista EESTEC:n sääntömääräisessä yleiskokouksessa eli Congressissa, jossa useat sadat vauhdikkaat ja innokkaat ihmiset kohtaavat ja päättävät järjestön yhteisistä asioista. Ehkä siitäkin saadaan tarina joskus ulos, mutta nyt on

aika muistella edellistä kesää.

Osallistuin kesällä 2016 Antwerpenissa järjestettyyn EESTEC:n workshop tapahtumaan nimeltä AntwerPi2.0. Tapahtumaan osallistui tuttuun tapaan ihmisiä joka puolelta Eurooppaa, joten mahdollisuus tutustua moniin erilaisiin ihmisiin oli taattu. Tällä kertaa reissuun lähti jopa kaksi edustajaa Tampereelta, vaikkakin allekirjoittanut osallistui epävirallisena.

Tapahtuman aikana tavoitteenamme oli ohjelmoida quadkopteri noudattamaan annettua lentoreittiä, joka simuloi pakettien noutoa ja

toimittamista uuteen kohteeseen. Illat vietettiin monissa erilaisissa paikoissa jotka vaihtelivat Antwerpenin pubeista vanhaan bunkkeriin, jossa yliopiston opiskelijat järjestivät monia erilaisia bileitä.

Päivät kuuluivat Antwerpenin yliopiston atk-luokissa ohjelmointiongelmien parissa. Tarkoituksena oli soveltaa traveling-salesman ongelmaa lentoreitin optimoinnissa, jossa tapahtuman fiksuimmat onnistuivat soveltamaan jo melko monimutkaisia algoritmeja toimitettavien pakettien määrän kasvaessa jopa tuhanteen kappaleeseen.

Illat kuuluivat nopeasti ja venyivät myöhään yöhön monipuolisten puuhien parissa. Kävimme muun muassa katsomassa paikallisella torilla miten Belgia pärjäs jalkapallon mm-kisoissa. Osallistuimme paikallisten opiskelijoiden bunkkeribileisiin (kuulostaako tutulta?), hengailimme grillibileissä rennossa tunnelmassa ja kiersimme monet paikalliset pubit läpi maistellen maukkaita belgioluita (suomalainen on taivaassa jo pelkästään hintojen puolesta). Yksi huikeimmista illoista oli se kun osallistuimme Cantukseen (sitsien tapainen juhla, jossa lauletaan ja juodaan olutta). Seniorina eli Cantuksen johtajana toimi tohtoriopiskelija joka oli ollut Otanimessä vaihdossa. Laulu raikasi ja olut virtasi,

ja esitimme jopa kahden teekkarin voimin muille kappaleen joka saattoi olla Jallutähti..

EESTEC on antanut minulle uskomattoman siistejä kokemuksia jo usean vuoden ajan, ja toivon että tämän lyhyen tarinan innostamana muutkin uskaltautuisivat hetkeksi sen oman epämukavuusalueen ulkopuolelle. Tarttukaa hetkeen, lähtekää reissuun! Matkailu avartaa huikeasti kun huomaa kuinka mukavia ihmiset muissa yliopistoissa ovat.

Mikäli kiinnostuit, tule juttelemaan kerhohuoneelle PC001F. Toivottavasti saamme avajaiset järjestettyä kunhan huone sisustetaan uudelleen remontin jäljiltä.

Antti Peltotalo
chairperson
EESTEC LC Tampere

<http://tampere.eestec.net/>
<http://eestec.net/>

Muista tykätä myös facebookissa!
IRCnet: #eestec.fi

Miksi Evolvit?

1. Vapaus ja vastuu

2. Kehittyminen

3. Asenne

Elämäsi kiinnostavimmat projektit odottavat.
Hae jo tänään!

evolvit

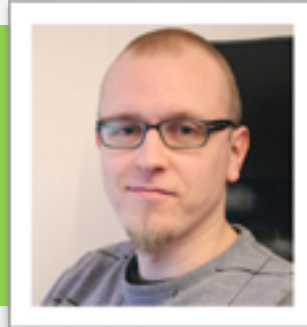
www.evolvit.fi/rekry

ANALYTIKKAOSAAJIA

KOODAREITA

MOBIILIKEHITTÄJIÄ

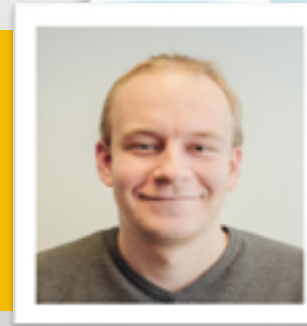
Päivittäisestä työkalu-
pakistani löytyy esimerkiksi
C#, .NET ja SQL, *-Lauri*

Työkaverini ovat helposti
lähestyttäviä ja kannustavia
ammattilaisia. *-Eetu*

Parasta työpäivässä on
uuden oppiminen. *-Lassi*

**TULE KOODAAMAAN
KANSSAMME!**

Vähän juttua Sohvista

Teksti: Valtteri Yli-Karro

Arvon lukijat. Tampereen Tietoteekkarikilta on menossa helvettiin ottaen vanhat, mukavat ja kotoiset sohvot mukanaan. Hallituksen kokouksissa lupailaan uusia sohvia saapuvaksi (kirjoitushetkellä) ensi viikolla, mikä aiheuttaakin itsessäni – ja monissa muissa kiltahuoneen käyttäjissä – suurta ahdistusta.

Noin vuosi sitten kirjoitin yhdessä Nevalaisen Saulin kanssa tämän ihanan julkaisun numeroon 1/2016 jutun aiheenamme kiltahuoneen sohvot ja niiden ominaisuudet. Tässä välissä sohvot ja niiden järjestys on ehtinyt vaihtua jo muutaman kerran, eikä niistä kukaan ole kirjoittanut niiden ansaitsemaa arvostelua (poikkeuksena se musta nojatuoli joka ei ansaitse mitään muuta kuin paikan roskalavalta). Nyt ajattelin korjata tämän erheen ja kirjoittaa jutun killan viimeisimmästä sohvasta, Valkoisesta sohvasta.

Viime vuoden artikkelissa otettiin kantaa sohvien väriin, hajuun, makuun, muistoihin ja tunteisiin, päiväunikyvykkyyteen sekä yöunikyvykkyyteen. Varmistaakseni vertailukyvykkyyden eri arvostelujen välillä, pidättäydyn näissä samoissa arvostelukriteereissä. Otan kuitenkin vapauden lisätä yhden (vähemmän merkitsevän) arvostelukriteerin, joka kuitenkin mielestäni edelliseenkin arvosteluun olisi voitu lisätä, eli istumiskyvykkyyden.

Väri

Uskokaa tai älkää, killan Valkoinen sohva ei ole valkoinen. Väri muistuttaa lähinnä yhdistelmää harmaasta, paskanruskeasta ja beigestä, kuitenkin sisältäen ominaisia, epämääräisistä nesteistä syntyneitä tahroja. Muistuttakoot vielä tässä kohtaa, että kirjoittaja on värisokea.

Haju

Sohvasta kumpuaa tuttu ja turvallinen kiltahuoneen haju, jonka aromeihin sisältyvät muun muassa pyhät kolme K:ta: Kahvi, Kalja ja Koodaus. Uusin sohva on hyvin ottanut oppia vanhemmista, eikä uuden tulokkaan hajua nykyisin enää edes erota.

Muistot ja tunteet

Vaikkakin sohva on suhteellisen uusi, liittyy siihen jo muutamia enemmän tai vähemmän muistoja. Lähinnä mieleen juolahtavat syntymäpäiväni MIK:in Herwantapelisaunalla (sori siitä) ja yksi (1) Beerpong-ottelu Saarelan Erkan kanssa, mutta näistä tarinaa toiseen kertaan. Mitään kovinkaan palavia tunteita en sohva kohtaan koe, sillä tunteeni ovat vieneet eräs jo hieman pidemmän aikaa kiltahuoneillamme aikaa viettänyt sohva.

Päiväunikyvykyys

Valmistumisaikojen tiukentuessa ihmiset opiskelevat kiltahuoneella omaan

makuuni hieman turhan aktiivisesti varaten valkoista sohva useimmon hengen voimin. Tämä tarkoittaa sitä, että jos haluaa viettää ihanat päiväunet valkoisella sohvalla, on paikka varattava jo aikaisin aamulla ja kuunneltava muiden opiskelijoiden ääretöntä vittuilua istumapaikkojen loppuessa. Tämä kaikki on kuitenkin sen hetken silmienlepuutuksen arvoista Valkoisella sohvalla. Sohva on riittävän pitkä, eli aikuinen ihminen pystyy siinä mukavasti makoilemaan, eikä siinä makuuasennossa tunnu mitään epämääräisiä möykkyjä, joita muuten saattaa tuntua (tästä lisää myöhemmin). Päiväunikyvykkyydestä annan sohvalla 36/45 pistettä olettaen, että sohvalla mahtuu.

Yöunikyvykyys

Toisin kuin päivällä, yöaikaan ihmiset ovat jo suurimmalta osalta unohtaneet opiskelun ja kiltahuoneen sohvankäyttö on siirtynyt media-PC:n suuntaan, jonka välittömässä läheisyydessä sohvalla yleensä loikoileekin eläinkunnan edustaja, metsän kruunaamaton kuningas, Karhu. Luonnollisesti tällaisen suurpedon läheisyyteen ei uskalla nukkumaan, joten yleensä vapaa Valkoinen sohva on vallan mainio valinta. Samat bonukset pätevät kuin päivisin, mutta yöaikaan on usein huomattavasti rauhallisempaa,

joten yöunikyvykyys saa pisteet 42/45.

Istumiskyvykyys

Sohvalla on hyvin tilaa istua: itse istumisosa on leveä ja myös käsinojille mahtuu mukavasti muun tilan puuttuessa istumaan. Sohvan istumaosasta kuitenkin löytyy muutama hyvinkin epämukava ja kova möykky, joiden päälle istahtaessa saattaa joutua mukavuusalueensa ulkopuolelle. Näiden möykköiden vuoksi helposti seitsemän istuttava sohva on usein käytännössä vain viiden istuttava. Arvosanaksi istumakyvykkyydestä annettakoot 22 tai 45, mut siitä kuus.

Yleisarvosana

Valkoinen sohva on sopeutunut hyvin kiltahuoneen hälyyn samalla valloittaen jäsenistön sydämet kutsuvalla pehmeällä syleilyllään. Sohvassa ei myöskään (ainakaan vielä) ole näkyviä rikkoutumisen merkkejä, mitä voidaan pitää jopa ihmeenä TiTe:ssä. Sohva on mukava nukkua sekä päivällä että yöllä ja istuminenkin onnistuu muutamaa paikkaa lukuunottamatta. Yleisesti ottaen sohva on oikein hyvä lisä kiltahuoneelle, jonka vuoksi arvovaltainen raati on antanut sille kouluarvosanan 4,5/5. ✖

Katso avoimet työpaikkamme:
atostek.com/rekry

ATOSTEK

Digitalisaation insinööritoimisto